

De Saamwerker

Orgaan van de bond
van Christelijke
Gereformeerde
Mannenverenigingen
in Nederland

73ste jaargang
februari 2016

1

PAGINA IN DIT NUMMER:

- 2 Van de voorzitter
- 3 Meditatie Johannes 1:29
- 5 Bijbelstudie over Jozua 6
- 7 Themadag
- 8 Bijbelstudie over Johannes 4:1-4
- 11 Bondsdaglezing 2015 deel 2
- 12 Nieuws vanuit Veenendaal
- 13 Het genadeverbond, BGD, Par. 43
- 14 Notulen bestuursvergadering
- 17 Het genadeverbond
- 22 Vragen staat vrij

Colofon

**Uitgave van de Bond van Christelijke
Gereformeerde Mannenverenigingen
in Nederland**

Internet: www.mannenbond-cgk.nl

Versijnt 4x per jaar

Volgende uitgave D.V. medio april

Commissie van redactie

A. Kok, Veenendaal
ds. C.J. Droger, Vlaardingen

Redactieadres

A. Kok
Regentesselaan 66
3905 GX Veenendaal
telefoon: 0318-529646
akok@kliksafe.nl

Secretariaat

A. Kok
Regentesselaan 66
3905 GX Veenendaal
telefoon 0318-529646
e-mail: administratie@mannenbond-cgk.nl
(voor boekrecensies, ledenadministratie e.d.)

Abonnement

Leden € 12,50 per jaar
Niet-leden € 17,50 per jaar
Losse nummers € 2,50 per exemplaar
Postgiro NL23INGB0000992401 t.n.v.
Bond van Chr. Geref. M.V. te Zeist

© Bond van Christelijke Gereformeerde Mannenverenigingen
in Nederland

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden openbaar gemaakt of verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of uitgezonden, hetzij elektronisch, mechanisch door middel van fotokopie, microfilm, opname of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de rechthebbende op het auteursrecht.

Van de voorzitter

Als ik dit stukje schrijf, is het zaterdagavond 30 januari. De schetsen van de drie preken voor morgen liggen klaar, alle voorbereidingen voor de drie diensten zijn getroffen. Wat nu nog overblijft, is het hopen en bidden om gezegende diensten. Diensten waarin de Heilige Geest aanwezig zal zijn en het gepredikte Woord zal toepassen in het hart en leven van jongeren en ouderen. Wat is het belangrijk dat de gemeenteleden zich ook biddend voorbereiden op de zondag. En dat zij de hele week door voorbede doen voor hen die de aanstaande zondag zullen voorgaan. Mag ik ook om de voorbede van de leden van de mannenverenigingen vragen? Het is dringend nodig dat de prediking nog meer vrucht draagt dan ze al dragen mag. U kent toch ook wel de zorgen die er in het kerkelijk leven zijn? Wat is er veel gebed nodig en bij deze vraag ik u daar hartelijk om.

Als ik kijk naar de rest van het seizoen, denk ik vooral aan onze ledenvergadering op D.V. 5 maart a.s. We hebben een zeer actueel onderwerp na de pauze met een bekwaam spreker. Ik hoop velen van u te ontmoeten in Baarn!

Voor uw eigen avonden wens ik u van harte de zegen van de HEERE toe. Ik hoop dat het verkwikkende avonden zullen zijn rond het geopende Woord van God.

Een hartelijke groet, geliefde broeders!

Ds. C.J. Droger

"Zie het Lam Gods"

Ds. R. van Beek

Meditatie

Joh. 1 : 29

Niemand van u zal ontkennen, dat we een hele boel instanties hebben, die hulp verlenen. Zwermen werkers en werksters gaan dagelijks op pad om de helpende hand te kunnen bieden. "Er is zoveel te klagen, er is zoveel geweest. Er is zoveel leed te dragen."

Wat is het een verademing, als je je hart eens kunt uitstorten, als er een mens op je weg komt, die luisteren en helpen kan.

Nu komt de mens op onze weg: het Lam Gods. Johannes mocht Hem aanwijzen.

"Zie het Lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt." Wat een ontzaglijk diep en rijk getuigenis is dat! O, Johannes, dat u de Heere Jezus zó mocht aankondigen. Beseft u iets van dit getuigenis van Johannes? Zullen we er samen aandachtig naar luisteren in deze lijdensweken voor Pasen?

Wat direct opvalt is dit: Johannes wees van zichzelf af. Deze gevierde prediker met zijn robuuste taal was het niet om de eer en de gunst van mensen te doen. Hij cijferde zichzelf helemaal weg. Dit te kunnen is genade. Later wees hij er zijn discipelen nog met nadruk op dat het niet om hem ging, maar om de Heere Jezus. Hij nam die hele schare als het ware bij de hand en bracht haar bij de Zoon van God. Johannes vond hier zijn vreugde en vermaak in.

Hij heeft van Hem mogen getuigen als Zijn wegbereider, als Zijn heraut. En nu mag hij Hem aankondigen. Hier is Hij, Die u volkomen kan helpen. Wonderlijke gedachten kunnen er soms in een mens opkomen. Ik heb wel eens gedacht: ik zou het gezicht van

Johannes op dat moment best wel eens gezien willen hebben. Wat zal hij bewogen geweest zijn. Hij mocht de Heere Jezus aan de mensen voorstellen, toen Die onder hen Zijn arbeid begon. "Zie op Hem, het Lam Gods."

De Heere geve ons door Zijn Geest ogen, geestelijke ogen om te zien, om het Lam van God te zien. Want deze aanduiding van Johannes zegt niet alleen wie de Heere Jezus is, maar zegt tegelijkertijd ook alles over uw en mijn leven. Vooral hierom moeten we maar goed zien en luisteren, omdat de Heere Jezus gezien en gekend wil worden, zoals Hij werkelijk is. Mensen kunnen hun eigen gedachten, hun eigen voorstelling over Hem hebben. U weet dat wel. Voor de één is Hij een groot en voornaam mens, de beste mens die er ooit geweest is en zal zijn. Een lichtend voorbeeld voor de huidige mensheid, waarin we zoveel koude en liefdeloosheid aantreffen. Een ander meent naar Hem te moeten wijzen als het gaat om de verandering van deze huidige maatschappij, om te komen tot andere structuren. En de predikers van de geweldloosheid ..., maar laten we maar ophouden. Want het gaat er hier niet om hoe wij de Heere Jezus willen zien, maar hoe God wil dat we Hem zien, namelijk als het Lam Gods. Jaarlijks gingen er vele lammeren naar Jeruzalem om geofferd te worden. Stroomend bloed vloeiden er in de tempeldienst, door God Zelf zo gewild. En al dat bloed wees heen en riep om het bloed van die Éne. Hier

is Hij. Hij zal Zijn leven, Zijn bloed gaan geven. Het bloed der verzoening, het bloed dat de vrede aanbrengt.

Zouden ze Johannes begrepen hebben, toen hij hun aandacht bij die vele lammeren die op weg waren naar de tempel weghaalde en het Lam aanwees.

Wij zien het Lam er zo gewillig staan. Hij is helemaal bereid om de woorden van Jesaja werkelijkheid te doen worden:

“Waarlijk, Hij heeft onze krankheden op Zich genomen, en onze smarten heeft Hij gedragen... Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden is Hij verbrijzeld; de straf, die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is ons genezing geworden... Als een lam werd Hij ter slachting geleid, en als een schaap dat stom is voor het aangezicht zijner scheerders, alzo deed Hij Zijn mond niet open”, Jes.53:4-7.

“Zie, het Lam Gods. In Hem werd de profetie van het Oude Testament vervuld. Hij aanvaardde Zijn dienst. Hij aanvaardde het kruis, de dood, om tegen Zijn Vader in de hemel te kunnen zeggen ten behoeve van Zijn volk: “Vader, Ik heb voor hen geleden, Ik heb voor hen de straf gedragen.”

Wat een geweldig Evangeliewoord is de prediking van Johannes. Maar verstaan we nu ook hoe vernederend het voor ons is. Wat komt de armoe, de nood van ons leven hierin op een ongekende wijze tot uiting. Wij hebben alles stuk gemaakt. Het doel gemist, dat God met ons leven voor had. Wij hebben altijd maar weer onszelf gezocht met alle bittere gevolgen van dien.

Maar nu worden we opgeroepen om op de Heere Jezus te zien. Ik las ergens over “het lijden van Christus, dat slechts in waarach-

tig berouw door ons gekend wordt”, en “dat wij ons zelf in onze zonde en schuld moeten leren kennen, zullen we de vrucht van het lijden kunnen ontvangen.” We mogen wel veel bidden: Leer ons, o Heere Jezus, Uw lijden recht betrachten. Leer het ons door Uw Heilige Geest. Want Die kan alleen onze ogen openen, zodat we waarlijk zien. Beleeft u uw zonden? Komt dan tot Hem. Bij Hem is vergeving. Kent U strijdt en aanvechting? Komt dan tot Hem. Hij kan en wil de innerlijke storm tot rust brengen door u Zijn woorden indachtig te maken. Wat moest de Heere Jezus van ver komen. Uit de hoge hemel daalde Hij neer.” Hij staat midden onder ulieden” horen we Johannes zeggen. Gaat u mee naar Hem toe? Ja, zoals u bent, met al uw nood en schuld. Vergeving, geluk en vrede zijn alleen te krijgen bij Hem, het Lam Gods. O, toef dan niet langer, maar kom, en blijf komen! Kom tot Hem, de grote hulpverlener. Hij alleen kan u waarlijk afdoende helpen. Door Zijn bloed, dat reinigt van alle zonden.

Intocht in het erfland

Lezen: Jozua 7.

Achan en Ai

Vs 1. Achan, nakomeling van Zerah, uit Juda en Tamar, pakte iets van de buit, die vernietigd had moeten worden. Toen ontbrandde de toorn van de Heere tegen de Israëlieten.

De Heere had speciale, uitdrukkelijke instructies gegeven. Hst 6: 17, 18, 19. Achan dacht dat zijn “kleine diefstal” geen ernstige gevolgen zou hebben. Hij beseft niet hoe ernstig dit is. Maar het is meer dan een persoonlijke aangelegenheid.

“De Israëlieten vergrepen zich... de toorn des Heeren ontbrandde tegen de Israëlieten.”

De zonde van één persoon was de zonde van het hele volk, met grote gevolgen. Ieder een had de volgende strijd verloren.

Vs. 2 tot 5. Een tijd lang had niemand door wat er gebeurd was. Niemand dacht er aan om eerst God te raadplegen over Ai. Spionnen kwamen vol vertrouwen terug. Met groot gemak zou het kleine plaatsje Ai oververd kunnen worden. Slechts een deel van het leger zou dat kunnen doen. Ai betekent letterlijk: ruïne. Waarschijnlijk gebouwd op ruïnes van een grotere stad. Dit kleine plaatsje weet aan Israël een verpletterende nederlaag toe te brengen.

36 mannen worden gedood. Het leger is verlamd en het volk wanhopig.

Vs. 6 – 9. Jozua scheurt zijn kleren en werpt zich samen met de oudsten in diepe rouw

Ds. H. de Graaf

voor de ark van de Heere in gebed. Opstandig en ontredderd. Waarom hebt U dit volk over de Jordaan laten trekken? Och, Heere, wat zal ik zeggen? Twee argumenten: Onze naam zal van de aarde worden uitgeroeid en wat zult U dan doen voor Uw grote Naam? Dan zou die Naam worden uitgelachen. Israël is dus niet onoverwinnelijk. Zijn reactie is er een van ongeloof. Hij zoekt de schuld bij de Heere en niet bij henzelf.

Vs. 10 – 15. De Heere roept hem toe om op te staan, op te houden met bidden en tot actie over te gaan. De oorzaak van alle ellende is: zonde in Israël, overtreding van het Verbond. Het niet willen vernietigen wat van God vernietigd had moeten worden. Er is een ban, een obstakel, een onbeleden zonde in het legerkamp, vanwege diefstal van het gebannene. De verhouding tussen de Heere en Israël is grondig verstoord. De vijanden zullen het winnen en de Heere zal niet bij Zijn volk zijn, als zij niet eerst de ban uit hun midden wegdoen. Belangrijk en ingrijpend: niet één man, maar geheel het volk wordt verantwoordelijk gesteld. De verantwoordelijkheid en de solidariteit gelden voor heel de verbondsgemeente. Ook vandaag. De zonde van die ene is de zonde van geheel het volk.

Het volk moest zich heiligen, door onthouding van seksuele gemeenschap en door vasten zich richten op de Heere. De stammen moesten aantreden. Het lot geworpen, waarschijnlijk door een wit en een zwart steentje. Eerst elke stam. Daarna de families

in de stam. Daarna de gezinnen. Tenslotte één persoon. Die persoon met al het zijne zal met vuur verbrand worden omdat hij het verbond heeft overtreden en een schandelijke dwaasheid in Israël gedaan heeft.

Vs.16 – 26. Een volksvergadering wordt gehouden. Het lot wordt geworpen. Achan wordt aangewezen. Hij had het er op aan laten komen. Tot het laatst hield hij zijn mond.

Bewogen en vaderlijk spreekt Jozua hem toe. “Geef de Heere de eer, doe voor Hem belijdenis. Verberg het niet voor mij.”

Achan biecht op, maar dat verhindert zijn executie niet. De buit wordt gevonden en naar buiten gebracht. Ieder kan het zien. Met zijn gezin en met het gestolene en zijn vee en zijn tent en alles van hem wordt hij in het dal Achor gestenigd en verbrand. Zijn schuldbelijdenis kwam te laat. De straf is zwaar. Hij heeft Israël in het ongeluk gestort. Daarom wordt hij in het ongeluk gestort.

Zijn gezin zal er van geweten hebben. Zij waren blijkbaar ook betrokken in zijn misdaad. Een tent was nu eenmaal niet een verborgen hoek. Men liep daarin uit en in. Hij heeft zijn zonde in solidariteit met heel zijn familie bedreven. Dal van Achor- dal van ongeluk.

Wat een schaduw over het in bezit nemen van de erfenis. De satan probeert Gods werk te verstoren. Achan moest sterven voor zijn eigen zonde. Toen keerde Gods toorn zich af van het volk.

Opvallend: Achan stamt van Zerach af. De tweelingbroer van Zerach is Peres, beiden geboren uit Tamar en Juda. Achan, uit de lijn van Zerach, brengt Gods vloek over Is-

raël.

Uit de lijn van Peres is de Heere Jezus Christus geboren, die voor allen die tot Hem vluchten, tot een vloek is gemaakt, om hen met Zijn zegen te vervullen.

Hij is het geheim van Gods belofte, Hosea 2 : 14, “Ik zal het dal Achor maken tot een deur der hoop. Allen die door Hem tot God gaan, leren zingen: “Christus droeg de vloek voor mij. Ik ben van dood en zonde vrij.” Christus is de Deur naar de nieuwe hemel en aarde.

Vragen:

1. Waarom was die nederlaag bij Ai zo verbijsterend?
2. Waarom werd de zonde van Achan heel Israël toegerekend?
3. Zou God ook onschuldigen gestraft hebben in dat gezin? Denk aan kinderen van Korach.
4. Heeft de nederlaag in Ai de ware gelovigen van vandaag nog iets te zeggen?
5. Stop met bidden en ga over tot actie, Jozua 7. Wat zegt dat vandaag tot ons? Is bidden dan niet het voornaamste stuk der dankbaarheid? H. C. Zondag 45.
6. Welke dingen belemmeren de doorwerking van Gods Geest, in hart en gemeente?
7. Ziet u een lijn lopen van deze geschiedenis naar Handelingen 5?

8. Heeft persoonlijke zonde in leer en leven iets te maken met heel de gemeente?
Zie 1 Cor. 1 : 1 en 6, 7; Matt. 18 : 15 – 17;
Heid. Cat. Zondag 31, slot, en 32.
9. Voor wie wordt het dal Achor tot een deur der hoop? Hoe leer je dat beleven?
10. Wat bedoelt Christus met Matt. 18 : 7-9?
Hoe kan zo iets gebeuren?
11. Lees 1 Joh. 2 : 16 en 17, en H. Cat.
Zondag 44, vr. en antw 113 en 114.
Hoe kunnen we IN de wereld, en toch
NIET VAN de wereld zijn?

Themadag

Regionale themadag voor mannen.

Uitgaande van de Bond van Hervormde Mannenverenigingen op Ger. Grondslag en de Bond van Chr. Geref. Mannenverenigingen.

D.V. zaterdag 9 april 2016,
in het verenigingsgebouw “De Wingerd” te
Tholen, Nieuwe Pad 1, 4691 BP Tholen.
Aanvang 10.00 uur.

Thema

“Een basis voor je leven en leven vanuit de basis”.

Referaten

Dr M. Klaassen uit Arnemuiden
(In Christus rechtvaardig)

Ds. A. van der Zwan uit Dordrecht
(In Christus geheiligd).

Inloop: 09.30 uur

Aanvang: 10.00 uur

Pauze: 12.00-13.00 uur

Sluiting: 14.00 uur

Organist: Hans van Heemst

In de pauze wordt er voor een lunch
gezorgd. Er is een collecte voor de onkosten.

U kunt zich opgeven via het volgende
e-mailadres:

themadagtholen@kpnmail.nl

Of per telefoon: 0187-657106,

dhr G. van Asperen (secre.)

Parkeren

zie www.hervormdegemeentetholen.nl

De Samaritaanse vrouw

Johannes 4:1-4

Jezus moest door Samaria gaan

Er is groot verschil in de kijk op de gang van het wereldgebeuren, maar óók op de loop van het eigen leven. Veel mensen denken dan aan noodlot of fortuin. De christen ziet echter in alles de almachtige hand van God en neemt Zijn Vaderlijke hand waar. Al wordt niet altijd direct de bijzondere bedoeling gezien. De Samaritaanse vrouw heeft ook niet meteen begrepen, toen de Heere Jezus haar aansprak, dat dit naar Gods raad het keerpunt in haar leven zou betekenen.

De aanleiding tot die reis

1. De houding van de Farizeeën

De houding van de Farizeeën was aanleiding tot het vertrek van de Heere Jezus uit Judea. Zij kregen steeds meer wantrouwen vanwege Zijn optreden. Vooral toen zij hoorden dat Jezus meer discipelen maakte dan Johannes. En omdat zij in Zijn optreden een aantasting zagen van hun waardigheid, nam ook hun vijandschap al meer toe. Dit zou er gemakkelijk toe kunnen leiden, dat zij in blinde haat zouden proberen om Hem zo spoedig mogelijk uit te schakelen. Daar liet Jezus het niet op aankomen. Zijn tijd was nog niet gekomen. Later, toen Zijn tijd wel gekomen was, zou Hij vrijwillig naar Jeruzalem reizen. Nu was het ook de tijd dat Hij bericht ontving van de gevangenneming van Johannes. Jezus trok Zich tijdelijk terug uit Judea. Wat een verantwoordelijkheid laadden de

Ds. D.J. van Vuuren

kerkelijke gezagsdragers op zich. Toen al versmaadden zij de hoogste Profeet en Leraar, Die God tot hen gezonden had om te wijzen op de onvolkomenheid van hun wetstische levenshouding en de noodzaak van wedergeboorte en bekering! Zij verachtten de hemelse Hogepriester, Die Zichzelf zou offeren en wees op het ongenoegzame van hun offers. Zij verwierpen hun door God gegeven Koning, Die straks zou verkondigen: Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde! Die hen er op wees, dat zij hun macht over het volk misbruikten en het allerlei inzettingen gaf, die geboden van mensen waren.

Wat erg, als men zo hoog staat met zichzelf, in eigengerechtigheid, de Heere Jezus niet nodig heeft, Hem zelfs verwerpt en aanleiding is, dat Hij vertrekt! Farizeïsme openbaart zich op verschillende manieren: tevreden zijn met uiterlijke godsdienst of er prat op gaan kinderen van het Verbond te zijn. Men kan ook heel wettisch zijn en gemakkelijk over anderen oordelen, zelfs veroordelen, maar zelf buiten schot blijven.

2. Gods Raad

Er was nog een diepere aanleiding, dat Jezus die reis ondernam. Hij is in de wereld gekomen om Gods Raad met betrekking tot de verlossing van zondaren te verkondigen en uit te voeren; het werk van Zijn Vader te doen: zoeken en zalig maken, dat verloren was.

Dan krijgt het woord: 'Hij moest door Samaria gaan' diepere oorzaak in de eeuwige

raad van God! Ook in Samaria zou het Evangelie verkondigd worden en de gekomen Messias Zichzelf openbaren als de Zalmaker ook van Samaritanen.

Hebben wij zo ook oog voor de diepere oorzaak van het feit, dat de Heere Jezus telkens tot ons komt en Zijn Evangelie doet verkondigen? Is het niet een wonder, dat de Heere naar Zijn raad ons, die van nature vijanden zijn, apart heeft gezet, geboren deed worden of gebracht heeft binnen de kring van Zijn Verbond, geheiligd, afgezonderd, ons liet opgroeien en opvoeden onder het Woord!?

In de tekst wordt ook van dopen gesproken. We lezen echter nergens, dat de Heere Jezus Zelf heeft gedoopt, terwijl het als Sacrament door Hem is ingesteld. Dopen is ook nu niet de voornaamste taak van voorgangers. Denk ook aan Paulus, die schrijft: Christus heeft mij niet gezondend om te dopen, maar om het Evangelie te verkondigen

Het doel van die reis

Jezus verliet Judea, en ging weer naar Galilea! Maar speciaal voor de Messias had die reis eerst nog een ander doel: Hij moest door Samaria gaan! Waarom moest dat? Omdat dit de kortste weg was? Als we het met de oren van een Jood uit die dagen konden horen, zouden we niet zomaar met die verklaring genoegen nemen.

Samaria was het gedeelte van Palestina, dat tot erfdeel gegeven was aan Efraim en half Manasse. Sinds die tijd was er heel wat gebeurd. Uiteindelijk werd het grootste deel van de bevolking in ballingschap weggevoerd door de Assyrische koning, terwijl hij mensen uit andere landen naar Samaria overbracht. Zo ontstond in Samaria een ge-

mengde bevolking.

Hoe die heidenen tot het dienen van de HEERE kwamen, kunnen we lezen in 2 Kon. 17. Zij hadden in de eerste tijd veel last van roofdieren: leeuwen en meenden dat dit kwam omdat zij de god van het land, waar zij nu woonden, niet dienden. Zij hadden een priester gevraagd en gekregen, die hun de dienst van Israëls God kon leren. Zij brachten het dan ook niet verder dan surrogaat van Israëls godsdienst.

Door de Joden werden zij daarom als heidenen beschouwd. Dat was nog verergerd door de tegenstand van de Samaritanen bij de herbouw van Jeruzalem, na de terugkeer van de Joden uit de ballingschap.

Toch konden zij niet als onwetende heidenen gezien worden. Zij beschouwden zichzelf als nakomelingen van Jakob en hadden een soort van Oudtestamentische godsdienst rondom de vijf boeken van Mozes, en verwachtten de Messias.

Een Samaritaan werd diep veracht en gehaat door de Joden. Die was voor hen nog onreiner dan een heiden. Zij werden door de Joden als erfvijanden beschouwd en behandeld. Dat ging zo ver, dat men liever bij Jericho de Jordaan overstak, door Perea reisde, om dan bij het meer van Tiberias weer in Galilea te komen, dan dat men de rechte weg door Samaria ging.

Maar Jezus ging wel die weg: Hij moest door Samaria gaan! Hij vraagt niet, wat de mensen er van zeggen, maar Hij doet de wil van Zijn Vader! Hij laat ons daarin ook duidelijk zien, dat er in de verkondiging van het Evangelie geen discriminatie mag zijn! Geeft de Heere ons hierin niet een les door ons erop te wijzen dat verschil in godsdienst of kerk niet een reden is om elkaar te ver-

achten?

Het doel van de reis van de Heere Jezus was zeker óók, dat Hij een zondares, een slecht mens, zou opzoeken, haar zou bekendmaken met haar zonde en dat Hij Zichzelf aan haar zou bekendmaken als de Messias, als haar Verlosser. Daarover de volgende keer.

Gespreksvragen

1. Hebt u oog voor Gods leiding in uw leven: persoonlijk, in gezin, werkkring, ambt, gemeente? Kunt u voorbeelden noemen?
2. Waaruit moeten we de afkeer van Jezus bij de Farizeeën verklaren?
3. Waarom ging de Heere Jezus eerst niet de confrontatie met hen aan?
4. Zou het kunnen gebeuren, dat de Heere ook ons als kerk of gemeente verlaat?
5. Hebben wij ook oog voor de diepere oorzaak, waarom het Evangelie ons verkondigd is en wordt?
6. Hoe zien wij Verbond en Doop in verhouding tot elkaar en spreken wij daarover met onze jeugd? Ook over de zgn. 'overdoop'?
7. Bespreek met elkaar de geschiedenis van de Samaritanen. Is hieruit lering te trekken t.a.v. ons Nederlandse volk?
8. Hoe kan het, dat groeperingen binnen één kerk soms vijandiger tegenover elkaar staan dan tegenover wie verder van elkaar staan?
9. Kunnen we zeggen: God houdt van alle mensen!

Boekbespreking

Tegenstrijdige verlangens

dr. M.J.Kater e.a.

“Een andere kijk op secularisatie”

Bij secularisatie wordt vaak gedacht aan de teloorgang van de invloed van het christelijk geloof en de kerk. Niet zelden volgt dan een klaagzang over de buitenwereld. Maar secularisatie zegt misschien wel evenveel over wat er binnenshuis aan de hand is. Veel christenen worden heen en weer getrokken tussen dienst aan God en aantrekking met de wereld die voorbijgaat.

Dit boekje benadert het begrip secularisatie vanuit een verrassende invalshoek en laat zien dat het tijd is om tegenwicht te bieden. Is secularisatie misschien ook een kans, wanneer onze verlegenheid Gods gelegenheid blijkt te zijn?

Auteurs: ds. A.Beens, ds. W.Harinck, dr. P.C.Hoek, dr. A.Huijgen, dr. M.J.Kater, prof.dr. M.J.Paul en ds. J.IJsselstein.

N.a.v.: *Tegenstrijdige verlangens*, door dr. M.J. Kater e.a.

Uitg: *De Banier*, Prijs: € 9,95, ISBN 9789462783942

A.Kok

Wat als kinderen andere wegen gaan?

Lezing Bondsdag 2015 (2) - ds. W. C. Polinder

En wat als kinderen toch bij hun keuzes blijven? Als ze toch blijven voortgaan op die andere wegen?

Dan is het minste wat je kunt doen volgens pedagoog Ter Horst, het sluiten van de 'kleine vrede': dat ouders en kinderen elkaar gunnen dat ze zijn zoals ze zijn. Het gesprek over geloof en andere levensvragen wordt daardoor niet overbodig, maar juist mogelijk. Dan kunnen ouders en kinderen op een gegeven moment weer eens spreken over elkaars betekenis- en belevingswereld. Nog beter is volgens Ter Horst het toelaten van verdriet. Pas op voor bitterheid. Als je je hart beschermt met een pantser van bitterheid, voel je de diepe pijn niet van wat je is overkomen. Maar dan ben je ook niet meer in staat om lief te hebben. Daarom zijn advies: bid om niet bitter te worden; heb maar verdriet. Dan kun je blijven geloven, hopen en liefhebben.

4. Leef je kinderen het geloof voor.

Ouders zijn een venster op God. Ben ik als ouder een helder venster op God? Hebben mijn kinderen door ons als ouders iets gezien van Wie God is? Hebben wij de kinderen iets meegegeven van die onvoorwaardelijke liefde van God? Dat we van ze houden om wie ze zijn. Niet om wat ze doen of laten. Hebben we als ouders Jezus Christus nagevolgd? Hebben we lief zoals Hij liefhad? Vergeven wij zoals Hij vergaf? Durven we als ouders onrecht te lijden zoals Hij onrecht leed?

Merken de kinderen aan ons dat Christus

het voor het zeggen heeft ook wat onze levensstijl betreft? Hoe praten we als ouders over onze collega's, onze burens, onze familie, de kerk, in bijzijn van onze kinderen? Merken zij er iets van dat wij de ander uitnemender achten dan onszelf? Durven we ongelijk toe te geven en onze kinderen om vergeving te vragen? Durven we ook grenzen te stellen in onze opvoeding en te straffen als dat nodig is?

Laten we zo een venster zijn op die God Die barmhartig is, genadig, geduldig, rijk aan goedertierenheid, trouw, Die de zonde vergeeft, Die de schuldige niet voor onschuldig houdt (Ex. 34:6-7).

Wie van ons als ouders moet niet zeggen dat we hierin tekortschieten? Zijn er dingen verkeerd gegaan in het verleden, erken het. Belijd het tegenover God en tegenover elkaar en maak bij wijze van spreken vandaag een nieuw begin. Dat is genade; elke dag mag je opnieuw beginnen.

5. Blijf voor hen bidden. Het allerbelangrijkste wat je voor je kind kan doen: hem of haar opdragen aan die God Die in Jezus Christus ook Vader wil zijn van je kind of kleinkind dat andere wegen gaat. Draag als ouders je kinderen levenslang op voor Gods genadetroon. Daar zijn we als ouders mee begonnen toen ons kind gedoopt werd: „O almachtige en eeuwige God, wij bidden U, bij Uw grondeloze barmhartigheid dat U dit kind genadig wilt aanzien en door Uw Heilige Geest Uw Zoon Jezus Christus wilt inlijven.”

Blijf bidden in hoop en verwachting. Vaak

zijn onze kinderen ook zoekende. Er komen soms momenten in hun leven dat ze herinnerd worden aan de Heere. Er komen soms momenten waarop het vuur van liefde voor God en onze naaste, waarmee we onze kinderen hebben opgevoed, als kleine vonkjes van geloof, hoop en liefde weer gaan gloeien als de Heilige Geest daarin blaast. Breng je zoon of dochter bij God in bewaring. Dan kun je hem of haar met een biddend hart ook makkelijker loslaten.

Nieuws uit Veenendaal

Wat zal 2016 ons brengen? Op die vraag kunnen we zomaar geen antwoord geven. We leven immers in een tijd van veel verwarring. Goede en kwade berichten wisselen elkaar af. Maar God heeft heel het wereldgebeuren in Zijn handen. En Hij werkt aan op het grote doel: De volle doorbraak van Zijn Koninkrijk op de dag, dat de Heere Jezus terugkomt. En elk nieuw jaar brengt ons dichterbij die grote dag. Daarom kan een christen toch vooruit zien. Bij alle vraagtekens die er zijn, zetten we toch een groot uitroepteken: Hij komt! Daar mogen en moeten we ons op voorbereiden. De Bijbelstudie op onze mannenverenigingen wil daaraan dienstbaar zijn. Laat het oog op Christus gericht zijn! "Zijn komst is het, die mijn heil volmaakt!" We maken u nog even attent op de Huishoudelijke vergadering/Besturenmiddag op D.V. zaterdagmiddag 5 maart om 14 uur in de CGK te Baarn. Graag wil ik u opwekken

om deze vergadering van onze Mannenbond bij te wonen. Naast het huishoudelijke gedeelte hebben we ds. C.W. Rentier uitgenodigd. Hij is directeur van "Evangelie en moslims". Hij hoopt met ons na te denken over de zeer actuele vraag: "Is de Islam een bedreiging voor onze samenleving? Wat is de verantwoordelijkheid van de christelijke gemeente hierin?"

Broeders, gezien wat er allemaal gebeurt, een onderwerp om samen over na te denken! We hopen op een gezegende ontmoeting en middag!

A. Kok (secretaris)

Even aandacht voor

- De Besturenmiddag zal worden gehouden D.V. zaterdagmiddag 5 maart om 14 uur te Baarn.
- Bondsday zaterdag 8 oktober om 10 uur te Ede.
- Uiterste inleverdatum kopij voor De Saamwerker nummer 2-2016: zaterdag 19 maart.

BGD, hoofdstuk X11, De leer van het heil. Par. 43

De volharding

43.1. Behorend tot het heil.

Bij de orde van het heil rekent men ook de volharding.

Men kan haar zien als de volharding onderweg tot aan het einde.

Men kan haar ook zien als de voleinding waartoe de gelovigen worden bewaard, terwijl zij daarheen op weg zijn.

Dit is geen tegenstelling. Men moet oppassen alsof men de eindstreep vanzelfsprekend haalt.

Er zijn gevaren en verzoekingingen onderweg in het leven van de gelovige.

Velen haken in onze dagen af. Toch belijden we in onze D.L. V,3 dat God de Getrouwe is en de Zijnen bewaart.

Er zijn twee elementen: A.1. De bekeerden kunnen zich niet in eigen kracht staande houden.

B.2. De volharding is een zaak van Gods trouw.

De Heere volhardt en de gelovigen volharderen in en door het geloof. Als we maar niet vergeten dat het geloof een gave van God is.

2.De volharding der heiligen heeft niet alleen betrekking op de voortzetting van het geheiligde leven, maar ook op de voortgang van het heil in het leven van de gelovigen.

Zo houden we geschenk en roeping bijeen.

De eenheid ligt daarin dat de genade van God aan zijn kinderen blijvende genade is.

Het is genade om bij de genade te blijven.

(1 Petr.1:4 en 5) Er is een tweevoudige bewaring!

3.Het geloof is nooit de grond van de zekerheid. De grond ligt in de drie-enige God.

43.2. Gave van de drie-enige God.

De grond van de volharding. Ligt blijkens Rom.8:29 in de verkiezing door God; denk ook aan Filip.1:6.

De grond ligt eveneens in het werk en de persoon van Christus. Zie Joh.10:28: Niemand zal ze uit Mijn hand rukken. Zie ook Joh.17:12,11,15.

Bijzonder denken we aan de voorbede van Christus.(Rom.8:34; Hebr.7:25; 8:1;9:24; 1 Joh.2:1).

Denk ook aan art.26 van de NGB.

Ook de Heilige Geest is voorbidder:

Rom.8:26: Hij bidt met onuitsprekelijke verzuchtingen. Betrek hierbij ook het getuigenis van de gelovigen(Rom.8:16,17) alsook die van verzegeling en onderpand.

Deze belijdenis staat tegenover die van de Remonstranten, die de afval der heiligen leren.

43.3. Roeping tot waakzaamheid en gebed.

De gelovigen worden vermaand en aangespoord om vol te houden en niet af te dwalen. Denk aan het voorbeeld van de renbaangedachte, Filipp. 3:12-14; Hebr.12:1-3; en Matth.24:13.

Denk ook aan 2 Petrus 1:1:5-11 en Jak.1:12-15. Het is de verzoeking die staalt en sterkt. De volharding wordt door vermaning omringd.

Volharding is volharding in en door het geloof. Het geloof ziet op de genade van God

en rust daarin.

Alleen wie genade kent, kan vast geloven dat hij door God en Zijn genade wordt vastgehouden.

Vragen:

1. Worden de gelovigen in dit leven volmaakt? Zie D.L.5,1.
2. Welke leer wordt verworpen in D.L.hoofdstuk 5, verwerping der dwalingen 2?
3. Welke vier kritische geluiden vernemen we in D.L. hoofdstuk 5,15?
Hoe waardeert de bruid van Christus de leer van de volharding?
4. Wat wordt in D .L. 5,12 bestreden en wat wordt er beleden van de leer der volharding?
5. Wat kan de zekerheid in de volharding belemmeren? Wat geeft vastheid?
6. Hoe kunnen we elkaar aansporen om te volharden?
Waarin dienen we te volharden?

Bond van Chr. Geref. Mannenverenigingen in Nederland

Notulen van de bestuursvergadering van de mannenbond op woensdag 18 november 2015 in de Chr. Geref. Pniëlkerk te Veenendaal

Presentie

Aanwezig zijn: ds. C.J. Droger, br. H. Hakvoort, br. A. Kok, ds. G.J. Post en br. K. Ypma, br. E. Hofstee, br. S.J. Roos, br. H. Vlastuin en br. J.C. Westeneng.

Met kennisgeving zijn afwezig: br. H. Bokhorst en ds. W.E. Klaver.

Opening

De voorzitter laat zingen Psalm 145 vers 2. Hij leest 1 Samuël 8 vers 1 t/m 22. Samuëls verdriet is groot. Hij heeft veel verdriet over zijn zoons. Zijn zoons gaan andere wegen. Het gaat net als in het gezin van Eli. Zijn zoons neigen tot gierigheid. De mensen klagen hierover. In 1 Kronieken 6 lezen we over een kleinzoon van Samuël: Heman. Heman zong later in de tabernakel, samen met zijn 14 zonen. Wonderlijk! Je weet nooit wat de Heere, ondanks alles wat er in het verleden is gebeurd, kan bewerken in het volgende geslacht. Heman dichtte Psalm 88. Laten we ook als het moeilijk is het maar van de Heere verwachten. Er zal bij Samuël ook wel veel gebed zijn geweest. Verder vraagt in dit hoofdstuk het volk om een koning. Dat is niet goed. Ze hebben ten diepste de Heere verworpen. Dat is ontdek-

kend. Ondanks de waarschuwende reactie van Samuël blijft het volk volhouden. Laten wij er maar naast gaan staan. Hebben wij persoonlijk al leren buigen voor dé Koning? Koning Jezus te kennen is zo noodzakelijk! Vervolgens gaat ds. Droger ons voor in gebed.

Agenda

Aan de agenda wordt toegevoegd het punt: de reiskostenvergoeding voor diegenen onder ons die namens het bestuur themadagen bezoeken.

Notulen

Er is geen redactionele opmerking over de notulen van de bestuursvergadering. N.a.v. de notulen deelt br. Hofstee mee, dat hij vanwege gezinsomstandigheden niet in Woerden is geweest.

Ingekomen stukken en eventuele mededelingen

- Bedankbrief van het Koninklijk Huis. We nemen er dankbaar kennis van.
- Uitnodiging Bondsdag van de Herst. Herv. mannenbond. Br. Hakvoort brengt verslag uit.
- Uitnodiging Ontmoetingsdag van 'De Christenvrouw'. Br. Westeneng brengt een verslag uit.
- Uitnodiging Bondsdag van de Herv. Geref. mannenbond. Br. Ypma brengt een verslag uit.
- Uitnodiging Bondsdag van de mannenbond van de Geref. Gem. Br. Westeneng deelt mee dat het een goede dag is geweest. Hij zal de referaten die gehouden zijn aan alle bestuursleden mailen. Het is heel goed om al deze dagen te bezoeken.

- Mededeling van de opheffing van de mannenvereniging te Opperdoes. Dat is altijd heel jammer, wanneer dit moet gebeuren.
- Uitnodiging van de mannenvereniging te Zwijndrecht om hun 68e jaarvergadering bij te wonen. Besloten wordt om t.z.t. de 70e jaarvergadering, vanuit het bestuur, bij te wonen.

Opvoedingsondersteuning

Daar is niets over te melden. We wachten op berichten via br. Bokhorst of de pers. Laat de commissie contact onderhouden met andere opvoedingscommissies binnen de Geref. Gezindte.

Nieuws vanuit de districten

District Friesland hoopt 30 november 2015 een bijeenkomst te houden met als spreker ds. D. Steensma. Op 23 februari 2016 hoopt het district Twente een avond te houden met als spreker ds. J. Jonkman over het onderwerp: 'De raad van God over ons leven en in alle gebeurtenissen en de plaats van Christus'.

Evaluatie Bondsdag 2015

Het was een goede, opbouwende dag. Dankbaar zijn we voor de opkomst. We ontvingen positieve reacties. Je merkt dat het onderwerp velen bezighoudt. De collecte bedroeg 450 Euro. De broeders van Ede hebben voor ons veel werk verzet. Helemaal goed gegaan. Het is een goede zaak wanneer het bestuur in de pauze contact heeft met de aanwezige mannenbroeders.

Invulling Besturenmiddag te Baarn op 5 maart 2016

Er zijn in 2016 geen bestuursverkiezingen. Binnenkort hopen we als bestuur na te denken over de positie van die bestuursleden die hun plaats binnen het bestuur innemen namens de districten. Naast de huishoudelijke zaken gaan we proberen om ds. C. Rentier uit te nodigen. We denken aan het onderwerp: 'Is de Islam een bedreiging?' Als secundus kiezen we voor br. H.J. Takken.

Bondsdag 2016

De datum is snel vastgesteld: zaterdag 8 oktober 2016 te Ede. We hebben meer tijd voor bespreking nodig om te komen tot een onderwerp voor deze dag. We komen tot het onderwerp: 'Satan ontmaskert!' Als spreker willen we uitnodigen ds. J. Jonkman. Als secundus ds. J.M.J. Kieviet en als tertijs ds. C. Westerink.

De Saamwerker

Saamwerker nummer 4 zal binnenkort verschijnen. Het is altijd weer een mooi blad.

Themadagen

Op 14 november is er een dag gehouden in Veenendaal. Er waren ruim 40 aanwezigen. In Hoevelaken waren er op 3 oktober ruim 100 broeders aanwezig. Op 9 april 2016 zal er in Tholen een dag worden gehouden met als thema 'De rechtvaardigmaking'. Ds. M. Klaassen en ds. A. van der Zwan hopen dit onderwerp in te leiden. In de regio Katwijk/Rijnsburg zijn de vorderingen om te komen tot het houden van een themadag minimaal.

De website

Het is heel belangrijk om de website actueel te houden. Wellicht is de website aan vernieuwing toe. Gaan we zelfstandig verder of gaan we verder i.s.m. het LKB? Actie

Financiën

Op dit moment is er een klein positief saldo. De bestuursleden die namens het bestuur themadagen bezoeken kunnen de reiskosten declareren bij de penningmeester.

Rondvraag

Hier wordt geen gebruik van gemaakt.

Volgende vergadering

Zaterdag 5 maart 2016 om 10.30 uur in de Chr. Geref. Adventkerk te Baarn.

Sluiting

Br. Kok sluit de vergadering met dankgebed.

Voor alle afspraken geldt D.V.

C.J. Droger, voorzitter

A. Kok, secretaris

Het genadeverbond

A. Kok

Spanning

Binnen de Gereformeerde Gezindte wordt niet hetzelfde gedacht over het genadeverbond. Dit heeft te maken met de vraag in hoeverre men het genadeverbond laat samenvallen met of bepalen door de verkiezing.

Calvijn schrijft in 1539 in zijn Institutie, dat God in de tijd een verbond gesloten heeft met de gelovigen en hun kinderen: “Aan hen allen komen de beloften toe, waarmee de eis om trouw te zijn aan Gods verbond gepaard gaat. Men kan geloof en bekering als voorwaarden aanduiden, maar het zijn tegelijk gaven van God”.

Mannen als dr. Abraham Kuyper en ds. G.H.Kersten betrekken het verbond echter helemaal op de verkiezing.

Het woord verbond kom je steeds weer tegen in de Bijbel, de belijdenisgeschriften en in diverse publicaties. Tot op de dag van vandaag wordt er steeds weer over geschreven.

De kijk op en de uitleg van het woord verbond is van groot belang geweest in de kerk van de Reformatie, de Afscheiding van 1834 en het Chr.Gereformeerd blijven in 1892.

De verbondsopvatting speelt een grote rol in de verscheidenheid van kerken die vaak allen op de één of andere manier het woord “gereformeerd” in hun vaandel voeren.

Maar ook binnen kerkverbanden kunnen hierover spanningsvelden liggen. Ook wij als Chr. Geref. Kerken ontkomen hier niet aan.

Waarom is de verbondsopvatting zo’n ge-

voelig terrein? Wel, de invulling die we daaraan geven, heeft zijn uitstraling op het denken over prediking, het komen tot oprecht geloof (toe-eigening van het heil) en het omgaan met de sacramenten. Kortom het beleven van het Christelijk geloof!

Wat bijbelse gegevens

In het oude testament wordt ongeveer 300 keer het hebreeuwse woord “berit” gebruikt. Daarbij gaat het om een bepaalde overeenkomst tussen twee partijen. Dat kunnen mensen zijn of steden en volken. Als God met mensen een verbond opricht, dan is het verschil oneindig groot. De ene partij (God) staat volkomen onafhankelijk tegenover de andere partij. (mens). Wanneer de heilige God met nietige, zondige mensen een verbond sluit, houdt dat altijd in, dat God Zich genadig opstelt. Zo wel in het ontstaan, het instellen van dat verbond, als in het voortbestaan, ervan.

Daarom spreken we van: genadeverbond. Het initiatief gaat helemaal van God uit. Hij belooft! Hij richt het verbond op, Hij sluit het. Hij houdt het. Hij geeft. Heel opvallend is dat God bij verbondssluitingen spreekt: IK ZAL. Dat begint al in Genesis 3:15. Van de mens wordt gevraagd het verbond te houden, te bewaren en te handelen overeenkomstig het verbond.

In Genesis 6: 18 en Genesis 9: 8-17 komen we voor het eerst letterlijk het woord verbond tegen. “Maar met u zal Ik Mijn verbond oprichten”, zegt God tot Noach, na eerst het verderf door de zondvloed aange-

kondigd te hebben. We noemen dit het Noachitisch verbond. In de belofte van dit verbond garandeert God het voortbestaan van Zijn schepping.

In Genesis 15: 18 lezen we van het verbond van God met Abraham. In Genesis 17 herhaalt God Zijn beloften en breidt ze uit. Dit hoofdstuk is van het grootste belang. "En Ik zal Mijn verbond oprichten tussen Mij en tussen u, en tussen uw zaad na u in hun geslachten, tot een eeuwig verbond, om u te zijn tot een God, en uw zaad na u." Deze tekst wordt ook aangehaald in het formulier om de H.Doop te bedienen aan de kleine kinderen van de gelovigen. De Heere geeft Zichzelf. Het verbond met Abraham gaat door in de geslachten. Izak en Jakob krijgen dezelfde beloften. Denk ook aan Psalm 105: 5 (berijmd).

Nu stelt God ook een verbondsteken in: de besnijdenis, die alle mannelijke personen die tot Abrahams tenten behoren moeten ondergaan.

Het Nieuwe Testament

Het griekse woord voor verbond is diathèkè en ook hier valt de nadruk op wat de Heere geeft, vraagt en doet. Het is een voortzetting van het in het Oude Testament opgerichte verbond, maar het straalt de genade nog rijker uit. Ook het N.T. spreekt van Gods verbondsbeloften. De geboorte van Christus is teken van het gedenken van Gods heilig verbond met Abraham. Vervulling van Zijn beloften. Op vele plaatsen wordt herinnerd aan Gods verbondsbeloften en verbondseisen. (Hand. 3: 25 en 26, Rom. 9:4, Gal. 3: 16). Opmerkelijk zijn de woorden die de Heere Jezus spreekt bij de instelling van het Heilig Avondmaal: Deze drinkbeker is het

Nieuwe Testament in Mijn bloed, hetwelk voor u vergoten wordt. (Luk. 22:20). Ze doen denken aan de sluiting van het verbond bij de Sinaï, waar Mozes offerbloed sprenkelt op het volk en zegt: Zie , dit is het bloed des verbonds, hetwelk de Heere met u gemaakt heeft over al die woorden. (Exodus 24:8)

Ook de Hebreënbrief spreekt over het verbond. Het nieuwe verbond is beter dan het oude verbond. Het bloed van Christus heeft meer verzoenende kracht dan dat van stieren en bokken. (Hebr.9:11-2)

Dat brengt met zich mee dat de verbondsroeping ook krachtiger is. De verantwoordelijkheid van het verbondsvolk wat zulke uitnemende beloften krijgt, wordt groter. (Hebr.10:19-31).

Onder Israëel in het O.T. waren velen afvallig. Zo is er tweërlei soort verbondsvolk. Ook in het N.T. is er een scheidslijn zichtbaar tussen gehoorzamen, gelovigen en ongehoorzamen, ongelovigen.

Christus en het genadeverbond

Op diverse plaatsen in het O.T. wordt gesproken over een eeuwig verbond en wordt dat in verband gebracht met de komst van de Messias, de Zoon van Abraham en de Zoon van David. (Jes.55:3 en Ezech.34 en 37). In de Hebreënbrief wordt Christus genoemd de Middelaar van een beter verbond. (Hebr.8:6). In Hebr.9:15 en Hebr.12:24 heet Hij, Middelaar van het Nieuwe Testament en in Hebr.7:22, Borg van een beter verbond.

Als Borg staat Christus in voor het verbond en voor de realisering ervan. Het verbond is in Christus gefundeerd. Calvijn noemt Christus het fundament en de vervulling

van het verbond. De verbondsbeloften worden in Hem en door Hem vervuld. Want zoveel beloften Gods als er zijn, die zijn in Hem ja, en zijn in Hem amen, Gode tot heerlijkheid door ons. (2 Kor.1:20) Het gaat in de verschillende fasen van de verbondsgeschiedenis om één verbond met God. Het middelaarswerk van Christus heeft fundamentele betekenis voor het verbond met Abraham, met Israël en het verbond met ons.

Verbond en verkiezing

Hoe ligt de verhouding tussen deze twee zaken? Deze twee begrippen dekken elkaar niet.

Behalve de D.L. I, 6 e.v. spreekt ook de N.G.B. in art. 16 over de verkiezing. In deze twee belijdenisgeschriften wordt vòòr de verkiezing gehandeld over Gods Woord en de verkondiging daarvan. God laat het Evangelie verkondigen (Joh.3:16) met bevel tot bekering en geloof in Christus, de Gekruisigde. De Evangelieprediking vindt zijn grond in de verkiezing van God en zo ook het genadeverbond. Zoals het aanbod van genade niet met de verkiezing gelijkgesteld mag worden, is dat ook het geval met verbond en verkiezing. Bij de verkiezing treedt God alleen op. Hij verkiest niet iets in de verkorenen, maar naar Zijn welbehagen. In het genadeverbond komt God ons tegemoet met bepaalde eisen, dat zijn genadeeisen. De Heere eist bekering en geloof in het Evangelie, maar Hij is bereidwillig om ons, op het ootmoedig smeekgebed, geloof en bekering te geven.

Geloof en bekering zijn vrucht van Gods verkiezende genade! Het Evangelie moet aan een ieder worden gepredikt, maar niet ieder wordt zalig.

Verkiezing en verbond vallen niet samen. Het verbond is niet beperkt tot de uitverkorenen alleen. De kring van het verbond is wijder. De beloften van het verbond en de beloften in het Evangelie zijn dezelfde, daar moeten we niets tussen leggen.

Gods beloften in het genadeverbond, Gods beloften in het Evangelie, ze vormen een vaste pleitgrond. Geen rustgrond.

Het is een getrouw woord en alle aanneeming waard: Bergen zullen wijken en heuvelen wankelen, maar Mijn goedertierenheid zal van u niet wijken, en het Verbond Mijns vredes zal niet wankelen, zegt de HEERE uw Ontfermer. (Jesaja 54:10)

Omgang met God en mensen in het genadeverbond

Het verbond gaat eenzijdig van God uit. Hij geeft Zijn genadige toezeggingen en regels waarop mensen niet kunnen afdingen. God en mens zijn geen partners, toch zijn er twee partijen.

Het verbond is bestemd om door de mens bewust en vrijwillig bewaard en aanvaard te worden.

Altijd gaan Gods beloften vooraf. Bij Abraham in Genesis 17: 7: “En Ik zal Mijn verbond oprichten tussen Mij en tussen u en tussen uw zaad na u in hun geslachten, tot een eeuwig verbond, om u te zijn tot een God en uw zaad na u”. Tot Israël in Exodus 20: 2: “Ik ben de HEERE uw God”. En in Leviticus 26: 12: “En Ik zal in het midden van u wandelen, en zal u tot een God zijn en gij

zult Mij tot een volk zijn". Gods heilsbeloften worden gegeven in de vorm van een verbond.

De heilige God sluit een verbond met zondaren. Dat verbond kan niet zonder bloed worden ingewijd. Zowel in de O.T. en N.T. bedeling. Christus is de Middelaar van het Nieuwe Verbond, het Nieuwe Testament, en Zijn bloed, het bloed der besprenging spreekt betere dingen dan dat van Abel. God sluit met zondaren een genadeverbond en Christus is de Middelaar die ons met God verbindt.

Het Middelaarschap van Christus en het bloed der verzoening zijn daarbij onmisbaar. In Christus is God met ons, maar buiten Hem om is dat onmogelijk.

We kunnen het genadeverbond omschrijven als de relatie van God en de gelovigen en hun kinderen, die door Hem uit genade tot stand gebracht is en waardoor Hij Zich aan hen verbindt om hun God te zijn en aan hen Zich verbindt om Zijn volk te zijn door Jezus Christus, de Middelaar van het verbond.

Op de belofte volgt de eis

De beloften van God gaan met Zijn eisen gepaard. Zijn belofte bindt ons, verplicht ons tot gehoorzaamheid. Hij geeft zichzelf aan ons en Hij wil dat wij ons aan Hem geven. Zo staat het ook in het doopformulier. We worden vermaand en verplicht tot een nieuwe gehoorzaamheid, tot het aanhangen, betrouwen en liefhebben van deze enige God, Vader, Zoon en Heilige Geest. In de belofte van het genadeverbond wordt het heil ons niet alleen voorgesteld maar ook aangeboden en geschonken. Het komt ons uit genade om Christus' wil toe. "Hetgeen

wij in Christus hebben".

De belofte van de Heere vraagt om geloof dat er amen op zegt. Niemand heeft dat uit zichzelf, maar het door God geëiste geloof is ons door Hem beloofd (H.C. Zondag 27) en wordt door Hem gewerkt en versterkt (Zondag 25). In het genadeverbond belooft God wat Hij vraagt en vraagt Hij wat Hij belooft. Belofte en eis strekken zich even ver uit. God eist niet meer dan Hij vooraf belooft. Er is in het genadeverbond zelfs een overwicht van de belofte. In dit verbond is alles genade, ook de eis van bekering en geloof.

Verbondsbedreiging en verbondswraak

Voor brekers van het verbond zijn er de waarschuwingen. God kondigt Zijn verbondswraak aan. Hierdoor moet een afkerig volk tot schuldbelijdenis komen. De HEERE blijft Zijn verbond gedenken. In de N.T. bedeling is er ook de waarschuwing voor het zich blootstellen aan verbondswraak: het onrein achten van het bloed van Christus. Hem te verwerpen in ongelooft.

De inwilliging van het verbond

De belofte van het verbond is geen voorzegging maar een toezegging. Geen veronderstellingen!

De belofte om Kanaän in te gaan ontving elke Israëliet, maar velen konden niet ingaan vanwege hun ongelooft. Gods eis om Hem aan te hangen en te betrouwen moet ingewilligd worden. Schenking en deelachtigmaking zijn beiden Gods gaven naar Zijn welbehagen. Zie ook D.L. III, IV, 8, 9 en 10. Het Woord, het Evangelie, de belofte gaat

aan het geloof vooraf. (schenking) De Heere belooft Zijn heil, voordat wij geloven en opdat wij zullen gaan geloven. Het geloof werkt de Heilige Geest door middel van het Woord in het hart. (deelachtigmaking) De belofte vraagt, beveelt en eist geloof en bekering! Gods beloven, eist ons geloven!

Genadeverbond en geloofsleven

Gods beloften gaan aan het geloof vooraf en zijn er de grondslag voor. De beloften zijn op het geloof gericht en het geloof richt zich op de beloften. Paulus zegt: Het geloof is uit het gehoor en het gehoor door het Woord van God (Rom. 10: 14-17). Dat Woord is Gods beloftewoord en prediken is de bediening van de verzoening (2 Kor. 5:18). Dat is ook de prediking van het verbond. Zo is alles uit God. Zij, die de nieuwe gehoorzaamheid leren betrachten, de geloofsvrucht gaan dragen, leren dat die vrucht niet uit hen, maar uit God is. (Hos. 14:9)

Hij is de ware Levensboom, de Schenker en Onderhouder van het Leven. Wij vinden dit ook helder aangetoond door Jezus in de gelijkenis van de Wijnstok en de ranken. Deze gelijkenis spreekt van vruchtdragende ranken. De Heere Jezus maakt de toepassing zo: de gelovigen kunnen alleen vruchtdragen uit Hem. Ik ben de Wijnstok en gij de ranken: die in Mij blijft en Ik in hem, die draagt veel vrucht; want zonder Mij kunt gij niets doen.

Persoonlijke toespitsing

Een eenvoudig lied zegt: Tel uw zegeningen één voor één en ge ziet Gods liefde dan door alles heen.

Het is broodnodig dat we dat eens doen. De dagelijkse zegeningen tellen. Wie geeft die? Maar zie daarbij de verbondszegeningen niet over het hoofd. Wat zegt het dat je gedoopt bent. Dat je verbondskind bent. Onderschat die zegeningen niet. Velen doen dat. Ze staan nooit stil bij Gods verbondsbeloften, betekend en verzegeld in de Doop. Hoevelen met een gedoopt voorhoofd houden zich niet op met de rijkdom van Gods verbondsbeloften. God kwam eerst. God zegde ook u en jou Zijn verbondsweldaden toe. Hebt u Zijn roep verstaan? Mag ik het eens zo zeggen, het is een compleet pakket wat de drieënige God u aanbiedt. Ook de toeëigening door de Heilige Geest maakt deel uit van Zijn beloften. Is daar al een aanhangen en betrouwen, een liefhebben van deze God in uw en jouw leven? Een bekende psalm, al vroeg door kinderen geleerd en vaak bij de doop gezongen is hier een wegwijzer:

Opent uwe mond, eist van Mij vrijmoedig, op Mijn trouwverbond; Al wat u ontbreekt, schenk Ik zo gij 't smeekt, mild en overvloedig. (Ps. 81: 12)

Je kunt Gods verbondstoezeggingen nooit te hoog inschatten. Er wordt wel gesproken van verbondsoverschating. Daar wordt dan mee bedoeld leven in een valse gerustheid. Ik ben gedoopt dus zal het wel goed met me zijn. Het uiterlijk waterbad wordt dan al als inwendige reiniging gezien. Dan worden wedergeboorte en geloof verondersteld bij de doop.

De toegezegde verbondsweldaden roepen op om de belovende God te zoeken met heel ons hart!

De Heere vraagt niet naar veronderstellingen waarbij het hart koud blijft, maar Hij vraagt en schenkt een levend geloof. Mijn zoon, Mijn dochter: geef Mij uw hart!

*Wie heeft lust de HEER' te vrezen,
't Allerhoogst en eeuwig goed?
God zal Zelf zijn Leidsman wezen;
leren hoe hij wand'len moet.*

District Friesland

Op D.V. maandag 22 februari zal er in de Chr.Geref. Kerk te Damwoude een districtsavond worden gehouden.

Spreker: ds. D.J.T. Hoogenboom over het onderwerp "Voetius".

Aanvang: 19.45 uur.

Vragen staat vrij

Er gaat meer af!

Van een M.V-lid kwam een vraag: is het wel nodig dat de vrouwen een hoed op hebben in de gemeente tijdens de erediensten. Sommigen doen het wel en anderen niet. Een cruciaal onderwerp. Of niet meer? Antwoord. Laten we voorop stellen dat het niet om een zaligmakende zaak gaat.

Anderzijds kunnen we ook maar niet zeggen: het is maar een zaak van traditie. Traditie is echter niet waardeloos noch waardevrij. Er zijn goede tradities.

Tradities dienen de zaak van Gods Koninkrijk ten goede te komen. Dat dient de toetssteen te zijn. Werkt zij behoudend ten aanzien van de samenkomsten dan zij men voorzichtig in het opheffen van zo'n traditie.

Wat dit onderwerp betreft herinner ik mij wat ds J.H.Velema eens schreef over de hoofdbedekking van de vrouw in de erediensten, dat het hem opviel dat er in een gemeente waar overwegend een hoed gedragen werd, in het algemeen meer ontvangst was voor de verkondiging van het Woord. Om over na te denken.

We weten allemaal dat de tekst waar de hoed aan de orde is, het gedeelte is uit 1 Cor.11. Zowel de kanttekeningen van de St.Vertaling als van de HSV verwijzen onder meer naar een gewoonte in de cultuur van Paulus dagen. Verder speelt sterk mee de gezagsverhouding binnen het huwelijk. De man is het hoofd van de vrouw en de vrouw geeft daarvan blijk in het dragen van een

hoed. Zelfs de engelen zien daarop toe. IK wil mijn antwoord op een andere zaak toespitsen.

Waar ik nu de vinger bij wil leggen en wat je ook waarneemt, is het volgende:

Als de hoed afgaat, gaat er meer af.

Waarom doet men de hoed af? Als ik daarna vroeg was het praktisch altijd dat het niet meer van deze tijd was of dat het in zoveel gemeenten al lang geen gewoonte meer was, of ik heb een hekel aan zo'n ding. Maar nooit hoorde ik: ik laat de hoed af tot eer van God.

Moest dat eigenlijk niet het motief zijn? De schrift zegt: of we nu eten of drinken of wat we dan ook maar doen, laten we het alles doen tot eer van God.

Er gaat meer af

Wie in een gemeente komt, waar het hoedje passé is, ziet in zomerse dagen dat er meer afgaat. Soms worden er bijna strandjurken gedragen. Men gaat op dezelfde wijze naar de kerk als naar het vakantieoord. (Ik spreek in algemene termen).

Wat drukt dat uit? Ik mis daarin iets van de heiligheid van de dienst van God.

Het is alles gewoontjes geworden.

Toen ik een schoolkind was, stond er een bordje bij de uitgangen van onze kerk, waarop stond: "Heb eerbied voor Gods huis en wacht met roken tot u buiten bent." Wij zouden het vandaag iets anders formuleren, vooral wat het roken betreft: en wacht met roken voordat u buiten adem bent.

Waar het omgaat: is er de eerbied voor het Woord, voor de verkondiging daarvan. De kerk staat niet op één lijn met de supermarkt, waar je zomaar even binnenloopt.

Een R.K-meisje kwam voor het eerst in onze kerk en was er verbaasd over dat de mensen elkaar aan de lopende band snoep zaten te geven.

Vanuit de devote sfeer van de Roomse kerk was dat voor haar zeer ongewoon. Iets van eerbied mag er toch ook wel bij ons zijn.

Ik herinner mij een gezin dat door verhuizing zich bij onze gemeente voegde en zich verbaasde over de hoeden. Wij hebben uitgelegd dat we dat in ieder geval bij de bediening van de sacramenten verwachten. Zij hadden er grote moeite mee. Begrijpelijk vanuit hun achtergrond.

Maar door een bijzondere leiding van de Heere stemden zij er korte tijd later hartelijk mee in.

Enige tijd later waren zij elders in een gemeente waar over het algemeen geen hoed gedragen werd. Het was daar Avondmaal.

Wat zei men daarna tegen ons? Houden jullie s.v.p. de hoed maar op, want er gaat meer af dan alleen een hoed. Er waren er die niet meer dan een shirtje over het bovenlijf aan hadden en wanneer zij zich bukten kwam de rug bloot.

Over de grootte van de hoed zijn geen aanwijzingen. Bij de Hernhuttergemeente te Zeist liggen in de hal kleine hoofddeksels voor het grijpen. Iedere vrouw heeft hetzelfde op.

Het doet mij herinneren aan de keppeltjes (voor de heren) bij de Joden. In Israël protesteert U (man) toch ook niet als u er een opzet bij de Klaagmuur?

In ieder geval: geen twist er over (1 Cor.11:16)

Gezang 34

Leer mij, o Heer, uw lijden recht betrachten,
in deze zee verzinken mijn gedachten:
o Liefde, die, om zondaars te bevrijden,
zo zwaar woudt lijden!

'k Zie U, God zelf, in eeuwigheid geprezen,
tot in de dood als mens gehoorzaam wezen,
in onze plaats gemarteld en geslagen.
de zonde dragen.

Ons hart bezwijkt, het beeft en doet ons deinken,
ontzagg'lijk kruis, als w' aan uw wond'ren peinen:
o Liefde, 'k zie en voel in uwe wonden
de vloek der zonden.

Dit slaat mijn trots, al mijn verdienste neder,
't verlaagt mij diep, maar o, 't verhoogt mij weder!
't Meldt mij mijn heil, die van Gods tegenstander
in vriend verander.

Mijn Heiland, laat uw Geest mij telkens leren,
hoe 'k in geloof uw kruisdood moet vereren,
om in mijn hart de liefdevlam t' ontsteken
en aan te kweken.

Daar G' U voor mij hebt in de dood gegeven,
hoe zou ik dan naar mijne wil nog leven?
Zou 'k U, o Heer, die voor mijn schuld woudt lijden,
mijn hart niet wijden?

Zou ik mijn kruis in kommervolle tijden,
de zwaarste smart dan niet geduldig lijden,
daar Gij uit liefde zo veel zware plagen
voor ons woudt dragen!

Hoor 'k ooit uw kruis door wereldwijzen doemen,
een ergernis of ene dwaasheid noemen,
och, dat het mij, wie ooit er spot mee drijve,
Gods wijsheid blijve.

Och, als ik, Heer, om mijne zonde beve,
dat dan uw kruis mij weder ruste geve:
dat kruis zij dan mijn vreed' en vreugde tevens,
o God mijns levens!

